

چگونه لباس‌ها به بخشی از هویت باشگاه‌های فوتبال تبدیل شدند؟

راز رنگ جنون

با وجود شهرت پیراهن‌های قرمز و مشکی، طرفداران میلان به لباس دوم سفیدرنگ تیم نیز علاقه خاصی دارند؛ به‌ویژه در رقابت‌های اروپایی.

این تیم در هفت فینال لیگ قهرمانان اروپا با لباس سفید حاضر شده و ۶ بار قهرمان شد. در مقابل، آن‌ها چهار بار با لباس قرمز و مشکی به فینال رفتند، اما تنها یک بار پیروز شدند.

اینتر میلان؛ آبی و مشکی، برادران جهان باشگاه اینتر میلان در سال ۱۹۰۸ تأسیس شد و به‌عنوان رقیب سرسخت همشهری خود، آث میلان، به سرعت مطرح شد. انتخاب نام «Internazionale» (بین‌المللی) به‌عمد برای تمایز از هویت انگلیسی‌گرای آث میلان صورت گرفت.

جورجو مویانی، یکی از بنیان‌گذاران باشگاه، جمله معروفی داشت: «ما برادران جهان هستیم.» این فلسفه در رنگ‌های باشگاه نیز منعکس شد.

مویانی رنگ آبی و مشکی را برای نشان دادن آسمان، چه در روز و چه در شب، انتخاب کرد و تیم به «ترانزوری» (آبی‌ومشکی‌ها) مشهور شد. اما در فصل ۱۹۲۸-۲۹، دولت فاشیست ایتالیا که با نام «Internazionale»

آث میلان؛ جایی که قرمز به سیاه می‌رسد باشگاه آث میلان در سال ۱۸۹۹ تأسیس شد و لباس‌های قرمز و مشکی‌اش از همان ابتدا توجه‌ها را به خود جلب کرد.

کیت خانگی فصل ۲۰۲۴-۲۵، با طراحی ساده و نوارهای عمودی کلاسیک، نشان‌دهنده بازگشتی به ریشه‌های معروف «روسونری» است.

رنگ‌های قرمز و مشکی میلان، ایده هربرت کیلین، بنیان‌گذار انگلیسی باشگاه بود. کیلین که در سال ۱۸۹۱ به ایتالیا نقل مکان کرده بود، در صنعت نساجی فعالیت داشت.

او هنگام تأسیس باشگاه در سال ۱۸۹۹، رنگ قرمز را نماد «آتش شیاطین میلانی» و مشکی را نماد «ترس در دل حریفان» انتخاب کرد. از آن زمان، این تیم با لقب «روسونری» (قرمز و مشکی‌ها) شناخته می‌شود.

در طول سال‌ها، تنها تغییر مهم در طراحی لباس میلان، پهنای نوارهای عمودی بود. این نوارها به تدریج پهن‌تر شدند تا اینکه در سال ۱۹۶۱ به طرح اصلی با نوارهای باریک بازگشتند.

با این حال، از دهه ۱۹۸۰ به بعد، نوارهای پهن‌تر دوباره به طراحی لباس تیم اضافه شد و تا امروز به‌طور کلی حفظ شده است.

برخی از بزرگ‌ترین باشگاه‌های فوتبال جهان با رنگ‌های خاصی شناخته می‌شوند، اما چطور این رنگ‌ها به بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت آن‌ها تبدیل شدند؟

برخی از بزرگ‌ترین باشگاه‌های فوتبال جهان با رنگ‌های خاصی شناخته می‌شوند، اما چطور این رنگ‌ها به بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت آن‌ها تبدیل شدند؟ برای برخی تیم‌ها، این انتخاب به سادگی در دسترس بودن پارچه‌ای ارزان در زمان تأسیس باشگاه برمی‌گشت، اما با تاریخ‌هایی که گاهی به ۱۵۰ سال پیش بازمی‌گردد، داستان رنگ‌های بسیاری از باشگاه‌ها پیچیده‌تر از این حرف‌هاست.

در ۳۰ سال اخیر، فرهنگ طراحی لباس تیم‌ها به‌شدت گسترش یافته است. حالا دیگر کافی نیست که فقط به رنگ سفید، قرمز یا آبی شناخته شوید؛ هر فصل، لباس‌های جدیدی با رنگ‌های تازه و الگوهای گرافیکی خاص معرفی می‌شوند. این تغییرات باعث شده پیراهن‌ها به بیانیه‌های مد در خارج از زمین تبدیل شوند. به‌عنوان مثال، لس‌آنجلس با بارسلونا ۱۰ هزار کیلومتر فاصله دارد، اما در خیابان‌های هالیوود به‌سختی می‌توانید تعداد پیراهن‌های راه‌راه آبی و اناری را بشمارید.

تیم ترسناک‌تر به نظر برسد و بازیکنان بزرگ‌تر و پرانرژی‌تر به‌نظر آیند. پیراهن خانگی فصل ۲۰۲۴-۲۵ لیورپول نیز با طرح خط‌های زرد و نازک که یادآور پیروزی باشگاه در فینال جام اروپا ۱۹۸۴ است، به‌شدت به تاریخ باشگاه متصل است.

همچنین این خط‌ها به‌طور طراحی شده شکل حروف «You'll Never Walk Alone» (YNWA) را به‌وجود می‌آورند که اشاره‌ای به سرود محبوب باشگاه است. لباس‌های قرمز لیورپول اکنون بیش از یک پیراهن ورزشی بوده‌اند؛ آن‌ها نمایانگر تاریخ پرشکوه باشگاه و قدرت نمادین این تیم در دنیای فوتبال هستند.

منچستر سیتی؛ آبی آسمانی، ارتباط با ما سون‌ها؟

باشگاه منچستر سیتی که در سال ۱۸۸۰ با نام سنت مارک (وست گورتون) تأسیس شد، از همان ابتدا به پیراهن‌های آبی آسمانی شناخته می‌شود.

این تیم پس از تغییر نام به آردویک AFC و سپس منچستر سیتی، از سال ۱۸۹۴ پیراهن‌های آبی آسمانی را به‌عنوان رنگ اصلی خود انتخاب کرد.

آغاز تاریخچه رنگ‌های باشگاه با پیراهن‌هایی به رنگ قرمز و مشکی همراه است، که بخشی از هویت باشگاه به‌دلیل ارتباط با کلیسای سنت مارک بود. اما یک نظریه وجود دارد که می‌گوید انتخاب آبی

گوردون سوچ، یکی از بازیکنان و تاجران نساجی انگلیسی، آن‌ها را «بیش از حد زنانه» توصیف کرد.

او پیشنهاد کرد لباس‌ها به قرمز با حاشیه‌های سفید، مشابه ناتینگهام فارست، تغییر کند. اما هنگام سفارش از یک تولیدکننده در ناتینگهام، به‌اشتباه لباس‌های تیم «ناتس کانتی» با راه‌راه‌های سیاه و سفید ارسال شد. اگرچه در ابتدا ناامیدی وجود داشت، اما یووه تصمیم گرفت از این لباس‌ها استفاده کند.

این انتخاب اجباری، به‌سرعت به یکی از نمادهای دنیای فوتبال تبدیل شد. امروز، طرح لباس یووه برای فصل ۲۰۲۴-۲۵ حتی شامل جزئیات گرافیکی از سطح ماه است، نشانه‌ای از روح پیشگامانه این باشگاه.

لیورپول؛ قرمز، رنگ قدرت و شهرت

باشگاه لیورپول که در سال ۱۸۹۲ تأسیس شد، از همان ابتدا پیراهن‌های قرمز رنگ به تن داشت، جز در چهار سال اول تاریخ باشگاه که لباس‌هایی با ترکیب آبی و سفید به تن می‌کردند.

در سال ۱۸۹۶، باشگاه تصمیم گرفت رنگ قرمز، که نماد شهر لیورپول بود؛ به‌طور دائمی برای پیراهن خانگی انتخاب کند و از آن زمان قرمز به بخشی از هویت باشگاه تبدیل شد.

در سال ۱۹۶۴، پس از تصمیمی از سوی بیل شانکلی، مربی افسانه‌ای لیورپول، باشگاه پیراهن‌هایش را به قرمز تمام‌عیار که امروزه استفاده می‌شود، تغییر داد. این تغییر باعث شد که تیم لقب «قرمزها» (The Red) را به خود بگیرد.

پیش از این، لیورپول با پیراهن قرمز، شورت و جوراب سفید به میدان می‌رفت. اما شانکلی بر این باور بود که لباس قرمز یکپارچه باعث می‌شود

به دلیل ارتباطش با حزب کمونیست مخالف بود، باشگاه را مجبور به ادغام با تیم محلی «میلانزه» کرد.

نام جدید باشگاه «آمبروزیانا» شد و پیراهن آن برای یک فصل سفید با یک صلیب قرمز -نماد شهر میلان- طراحی شد. با این حال، اینتر خیلی زود به رنگ‌های اصلی خود بازگشت و از آن زمان تاکنون به نوارهای آبی و مشکی پایبند مانده است. طی سال‌ها، تنها تغییرات جزئی در طراحی لباس این تیم ایجاد شد؛ از نوارهای موج‌دار گرفته تا طرح‌های موزاییکی مدرن. این پیراهن‌ها خاطرات زیادی را در خود دارند؛ از لباس مشکی و آبی رونالدو در اولین بازی‌اش برای اینتر در سال ۱۹۹۷ گرفته تا قهرمانی‌های باشگاه در سری آ و لیگ قهرمانان اروپا.

یوونتوس؛ از صورتی ملایم تا راه‌راه‌های سیاه و سفید

یوونتوس، یکی از پرافتخارترین باشگاه‌های ایتالیا، در سال ۱۸۹۷ توسط گروهی از دانش‌آموزان در تورین تأسیس شد، اما جالب است بدانید که رنگ‌های نمادین سیاه و سفید این تیم، انتخاب اولیه آن‌ها نبود. پیراهن‌های اولیه یووه صورتی با یقه‌های مشکی و یک پایون مشکی کوچک بود، طرحی که با الهام از لباس مدرسه «لیچه‌تو ماسیمو د‌آزلیو» انتخاب شده بود. این لباس‌ها اگرچه منحصر به‌فرد بودند، اما

درخشش فلورسانت دارند.

آرسنال؛ قرمز و سفید، نماد تاریخ و افتخار باشگاه آرسنال که در سال ۱۸۸۶ با نام دیال اسکوتر تأسیس شد، رنگ قرمز و سفید را از ابتدا به عنوان رنگ‌های اصلی خود برگزید. این رنگ‌ها به دنبال جذب چند بازیکن از ناتینگهام فارست به تیم، که پیراهن‌های قرمز تیره‌ای از این باشگاه به همراه داشتند، به طور رسمی انتخاب شد.

برای کاهش هزینه‌ها، آرسنال تصمیم گرفت که سایر بازیکنان تیم نیز از پیراهن‌های قرمز تیره مشابه استفاده کنند و آن‌ها را با شورت‌های سفید و جوراب‌های حلقه‌ای آبی و سفید ترکیب کنند.

در دهه ۱۹۲۰، سرمربی هربرت چپمن، که از ۱۹۲۵ تا ۱۹۳۴ هدایت آرسنال را بر عهده داشت، طرح رنگی جدیدی به تیم معرفی کرد که همان ترکیب قرمز روشن و سفید شناخته شده امروز است.

روایت‌های مختلفی وجود دارد که گفته می‌شود چپمن در لحظه‌ای الهام‌بخش به این تغییر رسید: یا او کسی را در هابیری دید که پیراهن قرمز بدون آستین بر روی یک پیراهن سفید پوشیده بود، یا اینکه در گلف با کارتون‌بست تام وبستر بازی می‌کرد که لباس مشابهی بر تن داشت.

آرسنال در فصل ۲۰۲۴-۲۵ پیراهن‌های قرمز و سفید سنتی خود را با نوارهایی آبی رنگ در

به عنوان نیوتن هیث تأسیس شد، بیش از ۱۲۰ سال است که از پیراهن‌های قرمز به عنوان رنگ اصلی خود استفاده می‌کند. اما این رنگ قرمز همیشه رنگ باشگاه نبوده است.

در ابتدا، این تیم پیراهن‌های سفید با یک نوار آبی باریک به تن می‌کرد، و بعدها به لباس‌هایی با تقسیم رنگی قرمز و سفید تغییر یافت.

در سال ۱۹۰۲، پس از مشکلات مالی نیوتن هیث و تغییر نام به منچستر یونایتد، باشگاه پیراهن‌های قرمز و شورت‌های سفید را به عنوان لباس خانگی خود برگزید.

این تغییر رنگ باعث شد که باشگاه شناخته شده تر شود و هویت جدیدی پیدا کند. نیوتن هیث در سال ۱۹۰۲ به دلیل مشکلات مالی از بین رفت و باشگاه به عنوان منچستر یونایتد دوباره تأسیس شد، که رنگ قرمز همچنان جزو هویت اصلی آن باقی ماند.

جالب است که رنگ‌های اصلی نیوتن هیث بعدها به زرد و سبز تغییر یافت و در سال ۱۹۹۲ الهام‌بخش یکی از لباس‌های بیرونی مدرن یونایتد شد. این رنگ‌ها اکنون به عنوان نمادی از اعتراض هواداران علیه مالکان فعلی باشگاه، خانواده گلارز، شناخته می‌شوند.

باشگاه منچستر یونایتد همچنین لقب «شیطان سرخ» را از سرمربی افسانه‌ای خود، سر مَت بسبی، گرفته است. بسبی این لقب را از تیم راگی سالفورد رد دیولز گرفت و در سال ۱۹۷۰، این نام با افزودن شیطان به لوگوی باشگاه به طور رسمی تأسیس شد.

پیراهن خانگی منچستر یونایتد برای فصل ۲۰۲۴-۲۵ نیز به طور ویژه‌ای طراحی شده است. این پیراهن یادآور پیراهن‌هایی است که توسط «بازیگران بسبی» در دهه ۱۹۵۰ پوشیده می‌شدند، با رنگ‌هایی که از قرمز روشن به قرمز تیره می‌روند و ظاهری شبیه به

آسمانی به دلیل ارتباط با ماسون‌ها و حمایت مالی آن‌ها از باشگاه بوده است.

منچسترسیتی همچنین در دهه ۱۹۶۰ پیراهن‌هایی با ترکیب قرمز و مشکی به عنوان لباس بیرونی خود به کار برد، الهام گرفته از پیراهن‌های تیم آث میلان ایتالیا.

مالکوم آلیسون که از سال ۱۹۶۵ تا ۱۹۷۳ دستیار و سپس سرمربی باشگاه بود، تصمیم گرفت که از موفقیت‌های میلان تقلید کند. پس از انتخاب این پیراهن‌ها، سیتی موفق به کسب سه عنوان قهرمانی در دو فصل شد. با وجود این موفقیت‌ها، باشگاه زیاد به این ترکیب رنگی بازنگشته است.

آخرین باری که منچسترسیتی پیراهن‌هایی با طرح راه راه قرمز و مشکی پوشید، فصل ۲۰۲۲-۲۳ بود. همچنین آخرین بار که این تیم در پیراهن‌های الهام گرفته از میلان در فصل ۲۰۱۱-۱۲ به میدان رفت، آن‌ها اولین قهرمانی خود در لیگ برتر انگلستان را پس از ۴۴ سال به دست آوردند.

پیراهن خانگی منچسترسیتی برای فصل ۲۰۲۴-۲۵ نیز به شکلی منحصر به فرد طراحی شده است. در این پیراهن، کد تلفن منچستر «۰۱۶۱» به طور بافته شده در یقه و آستین‌ها دیده می‌شود؛ نشانه‌ای از ارتباط عمیق این تیم با شهر خود.

منچستر یونایتد؛ سرخ، رنگ شجاعت و تاریخ باشگاه منچستر یونایتد که در سال ۱۸۷۸

استین‌ها حفظ کرده است، اما این بار برای اولین بار از نشان توپخانه که آخرین بار در فصل ۱۹۸۹-۹۰ استفاده شده بود، بهره برده که حس شیک و متفاوتی به پیراهن بخشیده است.

این پیراهن‌ها نه تنها نماد تیم هستند، بلکه در تاریخ باشگاه نیز پر از لحظات مهم‌اند. در فصل ۲۰۰۵-۰۶، آرسنال برای آخرین بار در هابری از پیراهن قرمز-سیب‌زرد ویژه‌ای استفاده کرد تا پایان دوران خود در این استادیوم را گرامی بدارد، پیراهنی که یادآور اولین بازی این تیم در سال ۱۹۱۳ بود. از آن زمان به بعد، آرسنال در استادیوم امارات همچنان با پیراهن‌های قرمز و سفید خود به میدان رفته است.

چلسی؛ از آبی ایتون تا آبی سلطنتی باشگاه چلسی که در سال ۱۹۰۵ تأسیس شد، ابتدا از رنگ آبی ایتون (سبز-آبی) و سفید برای پیراهن‌های خود استفاده می‌کرد، چرا که این رنگ‌ها به شلواری مسابقه‌ای مربوط به ارل کادگان، اولین رئیس باشگاه، تعلق داشت. تاریخ‌نگاران در مورد زمان دقیق تغییر رنگ پیراهن‌ها به آبی سلطنتی توافق ندارند، اما نیک یومنز، هوادار باشگاه و نویسنده کتاب «Blue is the Colour» بر این باور است که چلسی برای اولین بار در تاریخ ۱۳ اکتبر ۱۹۰۶ در بازی مقابل لینکلن سیتی از این رنگ استفاده کرد و از آن زمان به عنوان «آبی‌ها»

شناخته شده‌اند.

در سال ۱۹۶۰، چلسی یک نشان به پیراهن‌های خود افزود که از نشان‌واره ناحیه لندن چلسی الهام گرفته شده بود. شیر موجود در نشان، از نشان خاندان ارل کادگان گرفته شده است و اگرچه به طور موقت حذف شد، اما در سال ۱۹۶۷ بازگشت.

این نشان و ترکیب پیراهن آبی، شلوار آبی و جوراب‌های سفید اولین بار در تاریخ ۴ مارس ۱۹۶۴ در بازی مقابل استوک سیتی بر تن بازیکنان چلسی قرار گرفت، احتمالاً این طرح به ابتکار تامی داچرتی، سرمربی وقت باشگاه، طراحی شده بود.

پیراهن خانگی چلسی در فصل ۲۰۲۴-۲۵ شامل یک الگوی گرافیکی خاص است که باشگاه آن را «نوب‌شدن طلایی و نقره‌ای» می‌نامد و به گفته باشگاه، این طرح نماد ترکیب تاریخ موفقیت‌های چلسی و آغوشی به سوی آینده است.

بایرن مونیخ؛ قرمز، نماد پیروزی و افتخار بایرن مونیخ که در سال ۱۹۰۰ تأسیس شد، در ابتدا از رنگ‌های آبی و سفید به عنوان نمادهای خود استفاده می‌کرد. این انتخاب به پرچم ایالت باواریا احترام می‌گذاشت، با وجود اینکه بنیان‌گذاران باشگاه از برلین، لایپزیگ و برمن بودند. اما پس از ادغام با باشگاه مونیخی اسپورت در سال ۱۹۰۶، بایرن شروع به پوشیدن پیراهن‌های سفید و شورت‌های قرمز کرد، که این تغییر باعث شد که باشگاه به نام «دی روتن» (قرمزها) شناخته شود. در طول سال‌ها، پیراهن‌های بایرن بیشتر و بیشتر قرمز شدند و رنگ سفید کمتر مورد استفاده قرار گرفت.

با این حال، در برخی دوره‌ها مانند فصل ۲۰۲۳-۲۴، این تیم به‌طور موقت پیراهن‌هایی عمدتاً سفید پوشید که

یادآور پیراهنی بود که بایرن در هنگام صعود به بوندس‌لیگا در سال ۱۹۶۵ به تن می‌کرد. ظاهر تمام قرمز در دهه ۱۹۸۰ رایج شد، اما در دهه ۹۰، رنگ آبی بیشتر به پیراهن‌ها اضافه شد و سپس در دهه ۲۰۰۰، بایرن دوباره به ترکیب رنگی قرمز غالب برگشت.

پیراهن‌های ۲۰۲۴-۲۵ بایرن مونیخ با طراحی «تریپل قرمز»، که از سه سایه مختلف قرمز استفاده می‌کند، به افتخارات گذشته این تیم در رقابت‌های تریپل (قهرمانی در سه جام در یک فصل) اشاره دارد، چرا که بایرن به عنوان برجسته‌ترین تیم آلمان، چندین بار موفق به کسب این عنوان شده است.

بایرن همچنین به‌خاطر عرضه پیراهن‌های ویژه و محدود شناخته شده است. یک سنت سالانه برای این باشگاه، پیراهن اکتبرفست است که معمولاً طراحی آن منعطف با لباس‌های سنتی آلمانی است، مانند کت‌های خاکی رنگ و لیذرهوزن‌های قهوه‌ای، که نمایانگر فرهنگ آلمان است.

بورسیا دورتموند؛ سیاه و زرد، نماد قدرت و اتحاد بورسیا دورتموند که در سال ۱۹۰۹ تأسیس شد، در ابتدا از پیراهن‌های آبی و سفید همراه با شورت‌های سیاه و یک کمربند قرمز استفاده می‌کرد، که این رنگ‌ها الهام گرفته از رنگ‌های کلیسای تری‌نیتی مقدس دورتموند بودند، اما در سال ۱۹۱۳، پس از ادغام با باشگاه‌های دیگر به‌منظور تقویت تیم،

تیمی که به دلیل بازی منصفانه‌اش شناخته می‌شد و از پیوستن به بازی حرفه‌ای خودداری می‌کرد. با این حال، هیچ مدرکی برای تایید این نظریه وجود ندارد.

داستان دیگر و بیشتر پذیرفته‌شده این است که وقتی رئال مادرید در سال ۱۹۰۲ تأسیس شد، بسیاری از تیم‌ها از لباس‌های سفید برای بازی استفاده می‌کردند، زیرا این رنگ‌ها بیشتر به عنوان لباس‌های روزمره در زیر پوشش‌های دیگر بود.

رئال مادرید برخلاف تیم‌های دیگر از تغییر رنگ لباس‌ها به رنگ‌های متنوع‌تر از انگلستان خودداری کرد و همین تصمیم باعث ماندگاری پیراهن‌های سفید شد.

اگرچه در طول تاریخ باشگاه گاهی اوقات آزمایش‌هایی با شلوارک‌های سیاه در دهه ۱۹۲۰ یا جوراب‌های آبی و سیاه در برخی از فصول صورت گرفت، اما از دهه ۱۹۵۰ و با ثبت افتخارات بین‌المللی رئال مادرید به‌ویژه با پیروزی‌های پی‌درپی در لیگ قهرمانان اروپا، پیراهن‌های سفید به عنوان هویت اصلی تیم تثبیت شد.

پیراهن خانگی رئال مادرید در فصل ۲۰۲۴-۲۵ همچنان بر اساس سنت‌های گذشته سفید است، با الگوی «هائوندستوت» که به لباس‌های سنتی «چولاپو» اشاره دارد که در جشنواره سالانه سن ایسیدرو در مادرید پوشیده می‌شود.

منبع: روزنامه همدلی

در تاریخ خود تغییرات زیادی در طراحی پیراهن‌ها و رنگ‌های تیم داشته است. رنگ‌های قرمز و آبی که به عنوان شناسه بارسلونا شناخته می‌شوند، با الهام از تیم راگبی مدرسه‌ای در انگلستان به نام Merchant Taylors School انتخاب شدند. این مدرسه در نزدیکی لیورپول واقع شده و تیم راگبی آن پیراهن‌های قرمز و آبی مشابه رنگ‌های بارسلونا داشت.

برادران آرتور و ارنست ویتی، که از اولین بازیکنان باشگاه بودند، این رنگ‌ها را به تیم بارسلونا معرفی و به نظر می‌رسد که آن‌ها نقش مهمی در انتخاب رنگ‌های پیراهن باشگاه ایفا کردند.

اولین پیراهن بارسلونا به صورت نیمه و نیمه طراحی شده بود، که به سرعت به طرحی با راه‌راه تبدیل شد. در طول تاریخ، با وجود برگشت‌های گاه به گاه به طرح‌های نیمه‌نیمه یا حتی طرح چکمه‌ای در فصل ۲۰۱۹-۲۰، رنگ‌ها همچنان ثابت باقی مانده‌اند و تیم به عنوان «بلاگران» (آبی و قرمز) شناخته می‌شود. پیراهن خانگی بارسلونا در فصل ۲۰۲۴-۲۵، به مناسبت ۱۲۵ سالگی باشگاه، مشابه پیراهن‌های این تیم در سال‌های اولیه بوده و از طراحی نیمه‌نیمه با زینت‌های طلایی بهره می‌برد. این طراحی اشاره‌ای به اولین پیراهن بارسلونا در سال ۱۸۹۹ دارد و به شکل خاصی تاریخ و هویت باشگاه را گرامی می‌دارد.

رئال مادرید: انتخابی تصادفی یا عمدی
رئال مادرید یکی از باشگاه‌های بزرگ و مشهور جهان است که همواره پیراهن‌های سفید را به عنوان رنگ اصلی خود انتخاب کرده است. طبق یک نظریه جذاب، انتخاب پیراهن سفید برای رئال مادرید ممکن است الهام گرفته از تیم آماتور انگلیسی «کورنیتیان فوتبال کلاب» بوده باشد،

رنگ‌های جدیدی برای پیراهن‌های دورتموند انتخاب شد: سیاه و زرد.

این تغییر، پس از آنکه باشگاه از یک تیم مذهبی کاتولیک به یک باشگاه عمومی تبدیل شد، به‌وجود آمد.

رنگ‌های جدید به‌سرعت در سراسر شهر شناخته شدند و نام تیم «تهدید زرد» (The Yellow Threat) از سوی مطبوعات محلی به‌خاطر استفاده از رنگ زرد برای پیراهن‌ها به تیم داده شد. با گذشت زمان، این رنگ‌ها به‌طور رسمی به «سیاه و زرد» تغییر یافتند و این رنگ‌ها به‌عنوان نماد باشگاه در کد ارزش‌های دورتموند ثبت شدند. آمار تماشاگران در استادیوم سیگنال ایدونا پارک گواهی بر این محبوبیت است.

هواداران دورتموند به‌دلیل پوشیدن پیراهن‌های زرد به‌طور گسترده‌ای شناخته شده‌اند و ایستگاه ۲۵ هزار نفری آن‌ها به نام «دیوار زرد» معروف است. در پیراهن‌های دورتموند ۲۰۲۴-۲۵، طراحی جدید به‌خوبی به فصل درخشان ۱۹۹۶-۹۷ اشاره دارد، زمانی که این تیم برای اولین بار قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا را تجربه کرد.

آستین‌های سیاه و خطوط عمودی زرد که به‌خوبی در پیراهن‌های این فصل نمایان شده‌اند، تداعی‌گر این فصل طلایی هستند.

بارسلونا؛ پیوند با راگبی انگلستان
باشگاه بارسلونا در سال ۱۸۹۹ تأسیس شد و

